

2015/ST/2

eerste blad

Arrestnummer	C1 254 / 2015
Repertoriumnummer	2015/686
Datum van uitspraak	20 februari 2015
Notitienuummer griffie	2014/NT/283
Notitienuummer parket-generaal	2014/PGG/505 2014/VJ11/283


Hypothecaire inschrijving  
Vergunningsregister

Herstelvordering 16 april  
2015 te 14.00 uur

## Hof van beroep Gent

### Arrest

tiende kamer  
correctionele zaken

Aangeboden op	24 FEB. 2015
Niet te registreren	
<b>Anja WILLEMS</b> Ea. inspecteur a.i.	

COVER 01-00000000000000000001-0017-01-01-1



Not.nr. BG.66.RW.300100/11

In de zaak van het **Openbaar Ministerie** en van

1. nr. **De Gemachtigd Ambtenaar Onroerend Erfgoed,**  
bevoegd voor en handelend namens het Vlaamse Gewest,  
met kantoren te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19 bus.22,

eiser tot herstel,

tegen

1. nr. *290*

met vennootschapszetel te:  
ingeschreven met KBO-nummer BE

2. nr. *291*

geboren te op

wonende te

3. nr. (...)

beklaagden,

verdacht van:

te vanaf minstens 23 mei 2011 tot en met 21 januari 2013

de eerste, de tweede (...)

om het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kulperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

PAGE 01-00000080778-0002-0017-01-01-4



bij inbreuk op artikel 13, § 1 3° van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, als eigenaar, erfpachthouder, opstalhouder of vruchtgebruiker verzuimd te hebben de overeenkomstig artikelen 5, § 7 en 11, § 1 van hoger vernoemd decreet bepaalde voorschriften te hebben nageleefd, als eigenaar of vruchtgebruiker van een beschermd monument of van een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed, niet de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken te hebben uitgevoerd, het in goede staat te hebben behouden en het niet te hebben ontsierd, te hebben beschadigd of te hebben vernield, meer bepaald niet de nodige onderhouds- en instandhoudingswerken te hebben uitgevoerd.

Met de omstandigheid dat de eerste en de tweede vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of door personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden, bij de uitoefening van hun beroep, in de zin van artikel 13, § 2 1° van het hoger vernoemde decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten.

*De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:*

*ligging:*

*aard en oppervlakte:* windmolen, 2 a 90 ca

*wijk en nummer van het kadaster:*

*en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:* met ondernemingsnummer  
, met zetel te

*die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 4 september 2000.*

\* \* \* \*

1.1 De rechtbank van eerste aanleg te Brugge, 16<sup>de</sup> kamer, besliste bij vonnis van 29 januari 2014 op tegenspraak als volgt:

"(...)

*Verklaart de tenlastelegging bewezen lastens eerste beklagde en veroordeelt haar uit dien hoofde tot een geldboete van honderd euro.*

*Verklaart de tenlastelegging bewezen in hoofde van tweede beklagde en veroordeelt hem uit dien hoofde tot een geldboete van honderd euro.*

PAGE 01-00000080978-0003-0017-01-01-4



Veroordeelt eerste en tweede beklagde solidair tot twee/derden van de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, tot heden in totaal begroot op de som van 148,39 euro, hetzij twee/derden van 148,39 euro of 98,93 euro.

Legt een/derde van voormelde kosten, hetzij een/derde van 148,39 euro of 49,46 euro, ten laste van de Belgische Staat.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1, eerste en tweede lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, gewijzigd bij de wetten van 26 juni 2000, 7 februari 2003 en 28 december 2011, voormelde geldboeten met vijftig opdecimes verhoogd worden en aldus gebracht op telkens 600,00 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de in hoofde van tweede beklagde uitgesproken geldboete van honderd euro zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van één maand.

Verplicht de veroordeelden elk een bedrag van vijftientig euro, verhoogd met 50 opdecimes en aldus gebracht op telkens honderdvijftig euro (150,00 euro) te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (...).

Legt de veroordeelden elk de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken op van telkens eenenvijftig euro twintig cent (51,20 euro) in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, (...).

Beveelt de eerste en de tweede beklagde solidair over te gaan tot herstel van de plaats nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, in de oorspronkelijke toestand, dit door :

Herstel van alle beschadigingen door verwaarlozing met de bedoeling een bouwfysisch gezond monument te bekomen volgens herstelmethodes eigen aan historische monumenten, meer bepaald windmolens. Er wordt uitgegaan van een maximaal hergebruik van het aanwezige en/of opgeslagen materiaal.

Alle te vervangen materialen dienen qua (materiaaltechnische) eigenschappen, structuur, afmetingen (secties,...) kleur en (oppervlakte-)afwerking identiek te zijn aan het bestaande en aanwezige materiaal.

Voor alle houtwerk is de impregnatie tegen verrotting en de behandeling tegen houtworm inbegrepen.

PAGE 01-000000080978-0004-0017-01-01-4



Voor het uitvoeren van herstel dienen de tekeningen en plannen van het eertijds opgemaakt dossier nopens de molentechnische restauratie van de te worden gebruikt als leidraad.

### Fase 1 : bouwkundig gedeelte:

#### EXTERIEUR

- Uitvoeren van de nodige stabiliteitswerken om verdere scheur- en barstvorming te voorkomen door het aanbrengen van een verbrede (waarbij de huidige hiaten worde (sic) opgevangen, bvb. aan de poort) zool onder de wanden, opgebouwd in segmenten van 0,8 tot 1 meter (zie principeschets in bijlage).
- Vakkundig herstel van de bedaking van het bijgebouw (afgedekt met rode dakpannen).
- Demontage van de noodkap op de molenromp.
- De reconstructie/het herstel van de molenkap met inbegrip van timmer- en dakschrijnwerk (afgedekt met natuurleien) waarbij eveneens alle nodige loodwerken dienen voorzien. Voor de verbindingen wordt de ambachtelijke wijze als oorspronkelijk toegepast. Het timmerwerk wordt aan de ruwbouw verankerd zodanig dat geen verschuivingen kunnen optreden.
- Plaatsen van de nodige regenwaterafvoer in zink (bijgebouw).
- Fundamenteel herstel van de scheur- en barstvorming in de molenromp.
- Herstel van het parement van de molen :
  - \* verwijderen van slechte, gescheurde baksteen te vervangen door (herbruik-) bakstenen;
  - \* gedeeltelijke heropbouw van het parement en uitvoeren van de nodige herstellingen aan het parement (waarbij gebruik wordt gemaakt van kalmortel);
  - \* reinigen van het parement na afname (op deskundige wijze) van de bestaande buitencementering ;
  - \* hervoegen van het parement (bij het verwijderen van de voegen wordt geen gebruik gemaakt van slijpschijven) ;
  - \* kaleien van het parement.
- Voorzien van de nodige ankers.
- Herstel van de buitenraamdorpels in platte getrokken tegelpannen, blauwe hardsteen (onderdorpels buitendeuren) of Boomse tegels (naar oorspronkelijk model en plaatsing).
- Herstel en deels reconstructie naar oorspronkelijk model van het buitenschrijnwerk en de lintelen (hang- en sluitwerk, voor zover historisch, maximaal te herbruiken. Voor de beglazing wordt opnieuw enkel getrokken glas toegepast. Het schrijnwerk dient opnieuw op een degelijke wijze geplaatst (zie plannen in bijlage).
- Herstel van de houten gaanderij (grotendeels reconstructie).

#### INTERIEUR

PAGE 01-0000000&007&8-0005-0017-01-01-4



- Herstel van de houten vloeren en het vloertimmerwerk per zolder (voorzien van de nodige uitsparingen voor trappen, luivallen, e.a.) De nodige luiken dienen te worden herplaatst.
- Herstel van de constructies in het interieur: de nodige balkkoprestauraties dienen uitgevoerd. Waar nodig worden verdeelbalkjes voorzien.
- Herstel van de binnenafwerking, waarbij rekening gehouden wordt met het feit dat dit geheel niet gepleisterd was/wel geschilderd. Bij het schilderwerk dient in de eerste plaats een onderzoek te gebeuren naar vochtschade, schimmelontwikkeling en mogelijke schade door zwammen en worden daartoe de nodige maatregelen genomen. Het beschadigde metselwerk zal worden vervangen door stenen en voegwerk gelijk aan de bestaande toestand, zij het in goede toestand.
- Herplaatsen en/of herstel van de molentrappen waar nodig, naar oorspronkelijk model.

**Fase 2 : molentechnisch gedeelte.**

**EXTERIEUR**

Herplaatsen van de staart, lange zweepen, lange en korte spruitbalk, kruiwerk, rollenkruiwerk, wieken met geklinknagelde roeden/zomen van het hekwerk en windplanken, vangtrommel, vangbalk en sabel, ... volgens de regels van de kunst.

**INTERIEUR**

Herplaatsen van het volledige lopende werk (tandwielen, koningsspil, sporpot, meelgoten, meelbak, molenstenen,...) volgens de regels van de kunst.

- binnen een termijn van 24 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis, voor wat betreft beëindiging fase 1 en
- binnen een termijn van 36 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis, voor wat betreft beëindiging fase 2.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklagde solidair tot het betalen aan de ambtenaar aangewezen door de Vlaamse Regering van een dwangsom van 100,00 euro per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd, met dien verstande dat de dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre huidig vonnis vooraf werd betekend.

Dit betreft geen dwangsom in de zin van artikel 1385bis Ger.W.

Beveelt dat voor het geval de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de Vlaamse Regering of de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaar van ambtswege en op kosten van de veroordeelden in de uitvoering ervan kan

PAGE 01-00000080978-0001-0017-01-01-4



voorzien, overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 15, § 3 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten.

Beveelt dat dit vonnis, wat betreft de beslissing over het herstel, uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande hoger beroep."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 12 februari 2014 door beide beklagden tegen alle beschikkingen;
- 13 februari 2014 door het openbaar ministerie tegen beide beklagden.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 18 december 2014 in het Nederlands:

- de beklagden in hun middelen van verdediging, de eerste beklagde vertegenwoordigd en de tweede beklagde bijgestaan door meester Geert Ampe, advocaat met kantoor te Oostende,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal,
- de eiser tot herstel in zijn middelen vertegenwoordigd door meester Nick De Wint, voor meester Bart Bronders, beiden advocaat met kantoor te Oostende.

2. De hoger beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld; ze zijn ontvankelijk.

3.1 Het hof verbetert de telastlegging als volgt:

- door toevoeging van de wetsbepaling van artikel 13, § 3 van het decreet van 3 maart 1976, die voor de eerste beklagde de straf bepaalt,
- door weglating van het woord "niet" voor de tekst "te hebben ontsierd",
- door toevoeging in de omschrijving van de verzwarende omstandigheid van het woord "beklaagde" na het woord "tweede" en van het woord "zijn" na het woord "personen", en
- door weglating van het woord "minstens" in de tijdsbepaling; immers kan de rechter door de toevoeging van het woord "minstens" niet gevat zijn voor andere feiten dan deze die duidelijk en ondubbelzinnig bij hem door de aanhangigmakende akte zijn aanhangig gemaakt en waarover de beklagden met kennis van zaken hun verdediging hebben kunnen voeren.

Telkens hierna sprake is van de telastlegging betreft het de oorspronkelijke telastlegging zoals hier verbeterd. Het verweer had daarop betrekking.

3.2 Het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten (hierna aangeduid als het Monumentendecreet) is met ingang van 1 januari

PAGE 01-00000080978-0007-0017-01-01-4



2015 opgeheven ingevolge artikel 12.2.1 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed (het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013) (B.S., 17 oktober 2013).

De feiten maken, voor zover bewezen, nog steeds een misdrijf uit bij toepassing van de artikelen 6.4.1 en 6.4.3 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en zijn nog steeds strafbaar ingevolge de artikelen 11.2.1, 11.2.2, eerste lid, 2°, 11.4.1, 11.4.2 en 11.4.4 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

€

van vijftien dagen tot vijf jaar en een geldboete van € 50 tot € 10 000 of met één van die straffen.

Met ingang van 1 januari 2015 zijn de feiten overeenkomstig artikel 11.2.2, eerste lid van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 strafbaar met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van € 26 tot € 400 000 of met één van die straffen.

Voor de eerste beklagde zijn de feiten bij toepassing van artikel 41bis, § 1, tweede lid, tweede streepje, Strafwetboek strafbaar met een geldboete van € 500 tot € 400 000.

De verzwarende omstandigheid van artikel 13, § 2, 1° van het Monumentendecreet is niet (langer) opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.

Nu de strafmaat ten tijde van de feiten minder zwaar was dan de strafmaat op heden, dient het hof, voor zover de feiten bewezen zijn, bij toepassing van artikel 2, tweede lid Strafwetboek de strafmaat bepaald ten tijde van de feiten toe te passen.

4. De dagvaarding werd overgeschreven in het hypotheekkantoor, bevoegd voor de plaats waar het onroerend goed waarop de strafvordering betrekking heeft, is gelegen.

5. De eerste beklagde werd op 4 september 2000 eigenaar door aankoop van de windmolen, gelegen in , kadastraal gekend te , ook gekend als 'of'. De molen is definitief beschermd als monument ingevolge het Beschermingsbesluit van 24 april 1974 (stuk 9 strafdossier).

De tweede beklagde, en de oorspronkelijke derde beklagde, zijn echtgenote , zijn gedelegeerd bestuurders van de .

PAGE 01-000000080978-0008-0017-01-01-4





Op 23 mei 2011 stelden ambtenaren van de inspectie RWO vast dat de gehele molen zich in een "zwaar verwaarloosde toestand" bevond (PV BG.66B.RW3.001.00/2011). Zij konden de molen toen niet binnen betreden. Buiten stelden zij vast dat van de molenromp het schilderwerk van de gevel sterk aangetast was, en deels verdwenen was. Er was een lichte bemossing op verschillende plaatsen aanwezig. De cementering van de romp was ook deels afgevallen, soms samen met het buitenparamentwerk, met alle gevolgen voor vochtindringing in de molen. Er waren beschadigingen door het wegnemen van constructie-elementen. De kapconstructie, molenstaart en het gevlucht waren niet aanwezig en zouden zijn opgeslagen in een nabijgelegen hangar. Er was een voorlopige asfaltafdichting aangebracht in de vorm van een platte bedaking. De dakrand leek nog volledig. De gaanderij was zwaar verrot en plaatselijk al ingestort en/of verdwenen. Het buitenschrijnwerk was nog grotendeels aanwezig, maar in slechte toestand: het was sterk verweerd, plaatselijk verrot en uiterst 'kaal'. Enkele ramen stonden gewoon open. De beglazing was deels gebroken, deels ontbrekend. Het bijgebouw, waarin oorspronkelijk een stoommachine was voorzien, die later werd vervangen door een elektromotor, kon niet worden betreden.

Zij vermeldden dat de huidige eigenaar besloot de molen opnieuw maalvaardig te maken, waarvan fase 1 werd uitgevoerd in 2008, met name de ontmanteling van de molen. Zij stelden dat nadien geen acties meer werden ondernomen naar de effectieve restauratie en het maalvaardig maken van de molen. Ook bleek volgens hen geen enkel onderhoud meer te gebeuren, waardoor de deterioratie van de molen versnelde en belangrijke erfgoedwaarden teloor gingen.

De tweede beklagde verklaarde op 14 november 2011 dat vooral zichzelf zich bezig hield met het project inzake de molen (PV 6026/11). Hij zei dat de hoofdactiviteit van de bouw van woningen en appartementen was en deze dan opnieuw verkopen, en dat hij in dat kader ook de had gekocht, dit met het oog op restauratie en om de molen om te bouwen tot horecazaak. Hij zei dat hij de vaststellingen niet betwistte. Hij verklaarde dat alle lastenboeken inzake de restauratie werden opgemaakt en alle ramingen en aanbestedingen klaar waren en bij de architect lagen, maar dat hij wachtte op de aanvang van de architect, die in discussie was met de overheid over de bijgebouwen van de molen. Hij verklaarde dat de laatste werken aan de molen de ontmanteling in maart 2008 waren.

Op 18 januari 2012 gingen de politie van de zone Regio en dezelfde ambtenaren van de inspectie RWO, de tweede beklagde en zijn architect ter plaatse. Zij stelden vast dat er nog niets veranderd was, en dat de toestand van de molen nog slechter was geworden. Toen bleek onder meer dat ook op de verschillende verdiepingsvloeren vochtinfiltratie zichtbaar was, waardoor de houten vloeren werden aangetast, dat de zuid-westzijde intern bemossing vertoonde en uitgeteerd metselwerk, dat binnen het verfwerk afschilferde op meerdere plaatsen, en dat de molenromp meerdere structurele scheuren vertoonde, die ook in het interieur zichtbaar waren. Er waren ook buiten nog meer stukken naar beneden gevallen (zie PV 374/12 en de erbij gevoegde foto's).

PAGE 01-0000008078-0005-0017-01-01-4



De tweede beklagde werd op 16 augustus 2012 verhoord naar aanleiding van de op 14 juni 2012 opgestelde herstellvordering, door het parket ontvangen op 21 juni 2012. Hij verklaarde dat hij voordien een aantal financiële tegenslagen had gehad, maar dat er weer kapitaal voorhanden was. Hij zei dat hij bereid was om de herstellvordering vrijwillig uit te voeren, maar dat er strubbelingen waren met de architect en ook onenigheid tussen de architect en de dienst Monumentenzorg. Zijn echtgenote verklaarde op dezelfde dag dat zij "eigenlijk (...) door overmacht" niet op schema zaten met het renovatieproject, namelijk door financiële problemen en moeilijkheden met de architect.

6.1 De beklagden betwisten het materieel bestanddeel van de telastlegging terecht niet. Het staat inderdaad vast dat in de vervolgde periode de vereiste onderhouds- en instandhoudingswerken aan de molen niet werden uitgevoerd.

6.2.1 De beklagden voeren aan dat zij van goede wil waren, maar dat zij in een overmachtssituatie zijn terechtgekomen ten gevolge van economische en uiteindelijk financiële moeilijkheden die in de periode van de aankoop van de molen niet voorzienbaar waren. Minstens menen zij dat zij in een noodsituatie verkeerden, nu het uitvoeren van het herstel in de vervolgde periode de financiële ondergang van de eerste beklagde en vervolgens van het gezin van de tweede beklagde zou hebben meegebracht.

De tweede beklagde stelt dat minstens zijn vrijspraak zich opdringt, nu hij alles heeft gedaan binnen zijn mogelijkheden om alle verplichtingen na te leven teneinde de teloorgang van de tegen te gaan en aldus financiële middelen te creëren om de verplichtingen tot restauratie van de molen te kunnen naleven.

6.2.2 Het hof maakt de motieven van de eerste rechter die deze middelen reeds ontmoette in het bestreden vonnis desbetreffend tot de zijne.

Terecht heeft de eerste rechter geoordeeld dat van overmacht geen sprake is. De eerste beklagde kocht de molen toen deze reeds in verval was en beschermd was, zodat zij kon en diende te voorzien in voldoende financiële middelen om de decretaal verplichte onderhouds- en instandhoudingswerken uit te kunnen voeren. Kennelijk heeft de eerste beklagde voor wie de tweede beklagde optrad in de vervolgde periode er voor geopteerd om haar financiële middelen eerst aan te wenden om andere problemen op te lossen, doch dit was haar eigen keuze. Die keuze brengt mee dat zij daardoor niet in een situatie van overmacht was. Kennelijk was het trouwens, gelet op de voormelde eerste verklaring van de tweede beklagde, de bedoeling van de molen ook een bouwproject van de te maken en er een horecazaak in onder te brengen, wat niet lukte, zodat het zeer aannemelijk is dat om die reden niet werd voorzien in de nodige middelen voor het onderhoud en de instandhouding van de molen. Tijdens het opsporingsonderzoek werd ook niet zozeer gewezen op financiële moeilijkheden die de oorzaak waren van het uitblijven van onderhouds- en instandhoudingswerken, maar wel op problemen met de architect en de overheid. Overmacht wordt dus niet enigszins aannemelijk gemaakt.

PAGE 01-00000000978-0010-0017-01-01-4



Van noodtoestand kan ook geen sprake zijn. Het bestaan van een ernstig, zeker en dreigend kwaad wordt immers niet enigszins aannemelijk gemaakt: uit niets blijkt dat een faillissement van de tijdens de vervolgte periode actueel of reëel was. De beweerde financiële moeilijkheden, die in de vervolgte periode ook al grotendeels waren opgelost, stonden niet het uitvoeren van de nodige onderhouds- en instandhoudingswerken in de weg en kunnen dus *in casu* niet als een noodtoestand worden aangezien. Terecht heeft de eerste rechter er ook op gewezen dat de beklaagden zelfs niet de nodige initiatieven namen om een bijkomende verlenging van de al op 17 december 2003 toegekende restauratiepremie van € 214 512,13 te bekomen, wat er op wijst dat zij niet bekommerd waren met het onderhoud en de instandhouding van de molen.

De tweede beklagde kan dan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat hij alles deed wat in zijn mogelijkheden lag om het verval van de molen tegen te gaan.

De beklaagden handelden derhalve niet zoals ieder redelijk en voorzichtig persoon in dezelfde omstandigheden zou hebben gedaan.

De feiten werden wetens en wilens gepleegd. De strafuitsluitingsgrond van artikel 5, tweede lid Strafwetboek moet niet worden toegepast.

De tweede beklagde stond als gedelegeerd bestuurder van de eerste beklagde in voor het project van de molen en liet na om het beschermd monument te onderhouden en in stand te houden conform de decretale bepalingen ter zake. Het misdrijf had intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel van de eerste beklagde en werd gepleegd voor rekening van de eerste beklagde, die handelde via de tweede beklagde. Er was in hoofdte van de eerste beklagde een gebrek aan zorg voor de naleving van de regelgeving ter bescherming van het Vlaams Onroerend Erfgoed, zodat zij ook strafrechtelijk aansprakelijk is.

De telastlegging is in beroep voor de beide beklagden bewezen gebleven.

7.1 De feiten zijn erg en laakbaar. De eerste beklagde kocht een beschermd monument, maar liet dit verkommeren. Door het niet uitvoeren van de nodige onderhouds- en instandhoudingswerken in de vervolgte periode raakte de molen steeds meer in verval, met vochtproblemen en afbrokkeling tot gevolg, zodat de vrees dat de beschermde molen verloren zal gaan niet onrealistisch is.

De beklaagden namen de verplichtingen die zij als eigenaar van een beschermd monument hadden niet ten harte, maar stelden andere prioriteiten. Zij gaven daardoor te kennen dat zij het eigen belang vooropstelden op het belang dat de gemeenschap heeft op de bescherming van het onroerend erfgoed.

7.2 Gelet op de aard, duur en ernst van de feiten enerzijds, en het gegeven anderzijds dat de eerste beklagde nog een blanco strafregister heeft en de tweede beklagde een bijna

PAGE 01-00000060978-0011-0017-01-01-4







- Herstel en deels reconstructie naar oorspronkelijk model van het buitenschrijnwerk en de lintelen (hang- en sluitwerk, voor zover historisch, maximaal te herbruiken. Voor de beglazing wordt opnieuw enkel getrokken glas toegepast. Het schrijnwerk dient opnieuw op een degelijke wijze geplaatst (zie plannen in bijlage).
- Herstel van de houten gaanderij (grotendeels reconstructie).

#### INTERIEUR

- Herstel van de houten vloeren en het vloertimmerwerk per zolder (voorzien van de nodige uitsparingen voor trappen, luivallen, e.a.) De nodige luiken dienen te worden herplaatst.
- Herstel van de constructies in het interieur: de nodige balkkoprestauraties dienen uitgevoerd. Waar nodig worden verdeelbalkjes voorzien.
- Herstel van de binnenafwerking, waarbij rekening gehouden wordt met het feit dat dit geheel niet gepleisterd was wel geschilderd. Bij het schilderwerk dient in de eerste plaats een onderzoek te gebeuren naar vochtschade, schimmelontwikkeling en mogelijke schade door zwammen en worden daartoe de nodige maatregelen genomen. Het beschadigde metselwerk zal worden vervangen door stenen en voegwerk gelijk aan de bestaande toestand, zij het in goede toestand.
- Herplaatsen en/of herstel van de molentrappen waar nodig, naar oorspronkelijk model.

#### Fase 2 : molentechnisch gedeelte.

#### EXTERIEUR

Herplaatsen van de staart, lange zweepen, lange en korte spruitbalk, kruiwerk, rollenkruiwerk, wieken met geklinknagelde roeden/zomen van het hekwerk en windplanken, vangtrommel, vangbalk en sabel, ... volgens de regels van de kunst.

#### INTERIEUR

Herplaatsen van het volledige lopende werk (tandwielen, koningsspil, sporpot, meelgoten, meelbak, molenstenen,...) volgens de regels van de kunst.

De gemachtigd ambtenaar onroerend erfgoed vordert te bevelen de werken uit te voeren binnen de hierna vermelde termijn tegen de verbeurte van een dwangsom van € 250 per dag vertraging, zonder toekenning van een dwangsomtermijn zoals bedoeld in artikel 1385bis Gerechtelijk Wetboek, namelijk:

- binnen een termijn van 24 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van het arrest (per vergissing is vermeld "huidig vonnis"), voor wat betreft beëindiging fase 1 en

PAGE: 01-00000080978-0014-0017-01-01-4



- binnen een termijn van 36 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van het arrest (per vergissing is vermeld "huidig vonnis"), voor wat betreft beëindiging fase 2.

9.2 In de mate de herstellvordering strekt tot het staken van het strijdig gebruik is de vordering niet-ontvankelijk, nu de beklaagden niet zijn vervolgd voor een strijdig gebruik.

9.3 Het hof stelt vast dat in de vordering tot het herstel wat de molenromp betreft wordt verwezen naar een punt 12.83 van een technisch dossier, dat is gevoegd als stuk 19 in de bundel van de elser tot herstel.

Dit stuk 19 betreft echter een uittreksel uit een dossier 11.04 inzake de restauratie " te Roksem, welk dossier blijkbaar samen met het dossier 00.15 inzake de ' werd besproken op een overlegvergadering op 19 november 2014 (zie stuk II, 10, bundel beklaagde). Dit betreft dus een ander restauratiedossier dan het restauratiedossier dat voor de ' werd goedgekeurd.

De zaak is wat de herstellvordering betreft derhalve niet in staat van wijzen.

De debatten moeten worden heropend teneinde de elser tot herstel in de mogelijkheid te stellen het uittreksel uit het juiste restauratiedossier over te leggen en zo nodig de herstellvordering aan te passen.

#### OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 211 en 211bis Sv.,
- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

bevestigt het bestreden vonnis wat betreft de beslissingen over de bijdrage aan het Slachtofferfonds, de vergoeding voor administratieve kosten en de gerechtskosten,

wijzigt het bestreden vonnis voor het overige als volgt,

verbetert de telastlegging zoals hiervoor vermeld in randnummer 3.1,

PAGE 01-00000000976-0015-0017-01-01-4



veroordeelt de eerste beklagde voor de telastlegging tot een geldboete van € 1 000, vermeerderd met 50 deciemmen tot € 6 000,

verleent de gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest voor de duur van drie jaar wat betreft € 500, vermeerderd met 50 deciemmen tot € 3 000,

veroordeelt de tweede beklagde voor de telastlegging tot een geldboete van € 750, vermeerderd met 50 deciemmen tot € 4 500, of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden,

verleent gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest voor de duur van drie jaar wat betreft € 250, vermeerderd met 50 deciemmen tot € 1 500, of een vervangende gevangenisstraf van twintig dagen,

veroordeelt de beklagden hoofdelijk in de kosten gevallen in beroep aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 158,39,

verklaart de vordering van de eiser tot herstel in de mate deze betrekking heeft op het staken van het strijdig gebruik niet ontvankelijk,

en vooraleer uitspraak te doen over het overige gevorderde wat de herstevordering betreft:

heropent de debatten teneinde de eiser tot herstel in de mogelijkheid te stellen te handelen zoals in randnummer 9.3 hiervoor vermeld,

stelt de zaak voor verdere behandeling op de openbare rechtszitting van donderdag 16 april 2015 om 14.00 uur,

houdt de beslissing over eventuele verdere kosten aan.

PAGE 01-0000000078-0016-0017-01-01-4





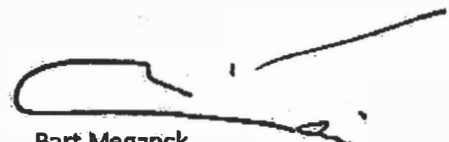
**Kosten beroep:**

Afschrift vonnis:	€ 36,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.békl.:	€ 35,00
Dagvaarding:	€ 66,99
	<hr/>
	€ 143,99
+ 10 % :	€ 14,40
	<hr/>
<b>Totaal :</b>	<b>€ 158,39</b>

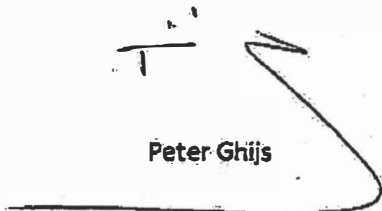
Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Dirk Van Remoortel, als voorzitter, en de raadsheren Peter Ghijs en Bart Meganck, en in openbare rechtszitting van 20 februari 2015 uitgesproken door voorzitter Dirk Van Remoortel, in aanwezigheid van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier Leentje Mouton.



Leentje Mouton



Bart Meganck



Peter Ghijs



Dirk Van Remoortel

4-10-10-10-100-895000000-10 PAGE

